

CUVINTĂRI INREGISTRATE PE PLĂCI DE GRAMOFON ⁹¹

1

DESPRE IMPOZITUL ÎN NATURĂ

Predarea obligatorie a surplusurilor de produse agricole a fost înlocuită printr-un impozit în natură. C.E.C. din Rusia a emis un decret în acest sens. În aplicarea decretului, Consiliul Comisarilor Poporului a și publicat o lege cu privire la impozitul în natură ⁹². Toate instituțiile sovietice sînt acum obligate să explice cît mai amănunțit țăranilor legea cu privire la impozitul în natură și să le arate însemnătatea ei.

De ce a fost necesar ca predarea obligatorie a surplusurilor să fie înlocuită printr-un impozit în natură? Pentru că predarea obligatorie a surplusurilor s-a dovedit a fi extrem de împovărătoare și de stînjenitoare pentru țărani, iar recolta proastă din 1920 a agravat și mai mult lipsurile și ruina economică a țărănimii. În afară de asta, ca urmare a lipsei de nutreț a crescut foarte mult mortalitatea vitelor, au scăzut transporturile de lemne din păduri, a slăbit activitatea fabricilor ale căror produse pot fi schimbate pe grînele țăranilor. A fost nevoie ca puterea muncitorească-țăărănească să ia măsuri pentru remedierea imediată a situației grele a țăranilor.

Impozitul în natură este de aproape două ori mai mic decît ceea ce se lua în cadrul predării obligatorii a surplusurilor: de pildă, la cereale 240 000 000 de puduri în loc de 423 000 000. Mărimea impozitului este precis cunoscută dinainte, adică încă din primăvară, de fiecare țăran. În felul acesta se vor comite mai puține abuzuri la strîngerea impozitului. Țăranul va avea astfel mai mult interes să-și

mărească suprafața de pământ însămânțată, să-și îmbunătățească gospodăria și să obțină o recoltă sporită.

Țara noastră a fost adusă într-o stare de cumplită ruină, mai întâi de războiul țarist, apoi de războiul civil, adică de invazia moșierilor și a capitaliștilor împotriva Puterii sovietice, care este o putere a muncitorilor și țăranilor. Trebuie să ridicăm cu orice preț economia țării. În primul rând, trebuie să ridicăm, să consolidăm și să îmbunătățim gospodăria țărănească.

Impozitul în natură va contribui la îmbunătățirea gospodăriei țărănești. Țăranii se vor ocupa acum cu mai multă siguranță și mai multă râvnă de gospodăria lor, și acesta este lucrul cel mai important.

25. IV. 1921.

N. Lenin

*Publicat pentru prima oară în 1924,
în revista „Molodăia Gvardiia”
nr. 2—3*

Se tipărește după manuscris

2

DESPRE CONCESIUNI
ȘI DESPRE DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI

Puterea sovietică adresează o invitație capitaliștilor străini care vor să obțină concesiuni în Rusia.

Ce este o concesiune? Este un contract încheiat de stat cu un capitalist care se obligă să organizeze sau să perfecționeze producția (de exemplu, tăierea și plutăriul lemnului, extracția cărbunelui, a petrolului, a minereurilor etc.), dând statului drept plată o parte din produsul obținut și primind restul sub formă de profit.

Procedează oare just Puterea sovietică, care a izgonit pe moșierii și capitaliștii ruși, iar acum invită capitaliști străini? Da, procedează just, deoarece, dacă în celelalte țări revoluția muncitorească întârzie, sîntem nevoiți să facem unele sacrificii pentru a obține neapărat o îmbunătățire rapidă, ba chiar imediată, a situației muncitorilor și țăranilor. Sacrificiile constau în aceea că în decursul unui număr de ani vom ceda capitalistului zeci de milioane de puduri de produse prețioase, iar îmbunătățirea situației muncitorilor și țăranilor va consta în aceea că vom obține imediat o cantitate suplimentară de țigete, petrol lampant, sare, cărbune, unelte agricole etc. Nu avem dreptul să renunțăm la o îmbunătățire imediată a situației muncitorilor și țăranilor, deoarece, în starea de ruină în care se află economia noastră, o asemenea îmbunătățire este absolut necesară, iar sacrificiile menționate aci n-o să ne ruineze.

Nu este oare periculos să invităm pe capitaliști, și n-o să ducă asta la o dezvoltare a capitalismului? — Ba da, o să ducă la o asemenea dezvoltare, dar asta nu prezintă nici un pericol, deoarece puterea rămîne în mîinile muncitorilor

și țăranilor, și nu este restaurată proprietatea moșierilor și capitaliștilor. Concesiunea este un fel de contract de arendare. Capitalistul devine prin contract, pe un anumit termen, arendașul unei părți din proprietatea statului, dar nu devine proprietar. Proprietatea rămîne a statului.

Puterea sovietică urmărește ca arendașul capitalist să respecte contractul, ca acest contract să fie avantajos pentru noi, ca noi să obținem o îmbunătățire a situației muncitorilor și țăranilor. În asemenea condiții, o dezvoltare a capitalismului nu prezintă pericol pentru noi, iar muncitorii și țăranii au avantajul că vor putea să dea cantități sporite de produse.

25. IV. 1921.

N. Lenin

*Publicat pentru prima oară în 1924,
în revista „Molodaia Gvardiia”
nr. 2—3*

Se tipărește după manuscris

3

DESPRE COOPERAȚIA DE CONSUM
ȘI COOPERAȚIA DE PRODUCȚIE

Prin cooperatie de consum se înțelege o uniune de muncitori și țărani, care s-au asociat în vederea procurării și distribuiri produselor de care au nevoie. Prin cooperatie de producție se înțelege o uniune de mici agricultori sau meșteșugari, care s-au asociat între ei cu scopul de a produce și a desface diferite produse, atât agricole (de pildă, legume, produse lactate etc.), cât și neagricole (diverse produse industriale, obiecte confecționate din lemn, fier, piele etc.).

Datorită înlocuirii predării obligatorii a surplusurilor de produse agricole prin impozitul în natură, țărani vor ajunge să aibă surplusuri disponibile de cereale și să le schimbe în mod liber pe tot felul de produse.

Cooperatia de producție va contribui la dezvoltarea micii industrii, iar aceasta va duce la o sporire a cantității produselor trebuincioase țăranilor, produse care, în majoritatea lor, nu au nevoie de transporturi la mare distanță pe calea ferată și nu necesită mari stabilimente industriale. Trebuie să sprijinim și să dezvoltăm prin toate mijloacele cooperatia de producție, să-i dăm tot concursul — aceasta este o datorie a activiștilor de partid și a lucrătorilor din aparatul sovietic, fiindcă în felul acesta se va obține imediat o ușurare și o îmbunătățire a situației țăranimii. Iar de îmbunătățirea vieții și gospodăriei țăranilor depind acum, mai mult ca de orice, refacerea și ridicarea economiei naționale în statul nostru muncitoresc-țăărănesc.

Cooperația de consum trebuie de asemenea să fie sprijinită și dezvoltată, fiindcă ea va asigura o distribuire promptă, regulată și ieftină a produselor. Autoritățile sovietice trebuie numai să controleze activitatea cooperației, pentru ca să nu existe vreo înșelăciune sau vreo tănuire față de stat și să nu se comită abuzuri, dar în nici un caz să nu fie stînjenită cooperația, ci să fie ajutată și sprijinită prin toate mijloacele.

Scris la 25 aprilie 1921

*Publicat pentru prima oară în 1924,
în revista „Molodaia Gvardiia”
nr. 2—3*

*Se tipărește după textul
înregistrat pe placă de gramofon*

La acest congres, împotriva tezelor Comitetului Central s-a ridicat așa-zisa „opozitie militară”, din care făceau parte foști „comuniști de stînga” (V. M. Smirnov, G. I. Safarov, G. L. Peatakov și alții), precum și o serie de delegați care n-aveau nici o legătură cu grupările opoziționiste. „Opoziția militară” apăra rămășițele spiritului de partizan, contesta necesitatea atragerii vechilor specialiști militari și se pronunța împotriva introducerii unei discipline de fier în armată. Luînd cuvîntul la 21 martie 1919, în ședința plenară închisă a congresului, Lenin a apărut tezele Comitetului Central. Majoritatea delegaților care au luat cuvîntul au condamnat „opozitia militară”. În ședințele secției militare și la cele plenare ale congresului au fost supuse unei aspre critici greșelile și lipsurile din activitatea Consiliului militar-revoluționar al Republicii și în special acțiunile lui Troțki, președintele acestui consiliu.

Cu o majoritate de 174 de voturi contra 95, congresul a adoptat ca bază tezele Comitetului Central. Rezoluția în problema militară, elaborată de o comisie de coordonare și bazată pe propunerile lui Lenin, a fost aprobată de congres în unanimitate (cu o singură abținere). Indicațiile lui Lenin au fost incluse în programul partidului, în partea referitoare la problema militară, și au devenit un îndreptar în opera de construcție militară.

În rezoluția cu privire la problema organizatorică, congresul a dat o ripostă grupului oportunist Saprnov-Osinski, care nega rolul conducător al partidului în sistemul dictaturii proletariatului.

În hotărîrea sa cu privire la construcția de partid, congresul a subliniat că trebuie sporite exigențele la primirea în partid a elementelor nemuncitorești și nețăărănești, pentru a împiedica înrăutățirea compoziției sociale a partidului. Congresul a hotărît ca pînă la 1 mai 1919 să fie efectuată reînregistrarea generală a membrilor de partid. El a respins principiul federativ în construcția de partid, considerînd că trebuie să existe un partid comunist unic, centralizat, cu un Comitet Central unic, care să conducă întreaga activitate a partidului.

Congresul a ales Comitetul Central, în frunte cu V. I. Lenin.

Congresul a salutat crearea Internaționalei a III-a, Comuniste, și a aderat întru totul la platforma ei. — 234.

- 90 Lenin se referă la revista „Soșialisticeskii Vestnik”, publicație a emigranților menșevici, întemeiată de L. Martov; a apărut, începînd din 1921, mai întîi la Berlin, apoi la Paris. În prezent apare în S.U.A. — 243.
- 91 Înregistrarea cuvîntărilor lui Lenin pe plăci de gramofon a fost organizată de Tsentropeceat (Agenția centrală a C.E.C. din Rusia pentru difuzarea presei). În anii 1919—1921 au fost înregistrate 16 cuvîntări ale lui Lenin. Încă de la refacerea singurei fabrici de plăci de gramofon din Rusia, el a manifestat un deosebit interes pentru propaganda prin plăci de gramofon și a sprijinit prin toate mijloacele organizarea acestei acțiuni complexe. Primele

sale cuvîntări au fost înregistrate la Kremlin, într-o încăpere special amenajată; ultima înregistrare s-a făcut la Teatropceat. Greutatea înregistrării consta în faptul că o cuvîntare trebuia să se încadreze exact în 3 minute. Lenin era foarte bucuros cînd cuvîntarea rostită de el se încadra în timpul fixat. Cuvîntările înregistrate pe plăci de gramofon au fost multiplicat în zeci de mii de exemplare. De o popularitate deosebită s-au bucurat cuvîntările „Despre țărani mijlocași”, „Ce este Puterea sovietică?” și „Despre impozitul în natură”. Cuvîntările publicate în volumul de față au fost înregistrate la 25 aprilie 1921. — 251.

- 92 Hotărîrea Comitetului executiv Central din Rusia cu privire la înlocuirea predării obligatorii a surplusurilor de produse agricole și materii prime printr-un impozit în natură a fost adoptată în conformitate cu hotărîrea din 21 martie 1921 a Congresului al X-lea al P.C. (b) din Rusia și publicată la 23 martie 1921. În vederea aducerii la îndeplinire a acestei hotărîri, Consiliul Comisarilor Poporului a aprobat, la 28 martie, și a publicat, la 29 martie, două decrete: „Cu privire la mărimea impozitului în natură pe anii 1921—1922” și „Cu privire la schimbul liber, cumpărarea și vînzarea produselor agricole în guberniile care au terminat predarea obligatorie a surplusurilor”. La 21 aprilie și după aceea C.C.P. a adoptat o serie de hotărîri prin care se stabilea mărimea impozitului în natură la cereale, cartofi, semințe oleagiноase și la alte produse agricole. — 251.
- 93 Problema repartizării mașinilor agricole a fost examinată în ședința din 19 aprilie 1921 a Consiliului Comisarilor Poporului, care a hotărît instituirea unei comisii pentru elaborarea proiectului de hotărîre. La 26 aprilie, proiectul pregătit de comisie a fost examinat în ședința C.C.P. și, după ce i s-au adus o serie de completări, a fost transmis spre elaborare definitivă Micului C.C.P. Documentul de față reprezintă punctul 5 din proiectul de hotărîre, care a fost formulat de V. I. Lenin și adoptat ca bază în aceeași ședință a C.C.P. Hotărîrea cu privire la repartizarea mașinilor agricole a fost definitiv aprobată de Consiliul Comisarilor Poporului la 17 mai 1921. — 257.
- 94 Prezentul document a fost scris de V. I. Lenin nu mai tîrziu de 27 aprilie 1921. El a stat la baza proiectului scrisorii din 1 mai a C.C. al P.C. (b) din Rusia „Cu privire la atitudinea față de muncitorii fără partid”, în care Lenin a introdus o serie de modificări, scriînd și o completare (vezi volumul de față, p. 403—406). La 4 mai proiectul de scrisoare, cu modificările și completarea lui Lenin, a fost aprobat de C.C. al P.C. (b) din Rusia, iar la 7 mai a fost publicat în nr. 97 al ziarului „Pravda”, ca o scrisoare adresată tuturor comiterelor guberniale și județene, fracțiunilor comuniste și sindicatelor. — 258.